

Юрій КУЗЬМІН

ГОЩАНЩИНА В ІМЕНАХ

ДІДИЧІ
ФАМІЛІ
СВЯЩЕНИКИ
ПАРТИЗАНИ
ПІДПІЛЬНИКИ
ЛІТЕРАТОРИ
ПОЛІТИКИ
БІЗНЕСМЕНИ
СЛУЖБОВЦІ
ПАРЛАМЕНТАРІ
НАУКОВЦІ
МИТЦІ
ЖУРНАЛІСТИ
ОСВІТЯНИ

450

БІОГРАФІЙ

ЛАВОРИК Олександр Ростиславович (н. 1955 р., с. Рясники), художник-графік, іконописець. Із сім'ї вчителів. До малювання залучений батьками. У 1970 р. закінчив Рясниківську восьмирічну школу, в 1972 р. – Рівненське міське професійно-технічне училище №38. Однотимчасно з навчанням у ПТУ відвідував заняття у Рівненській художній студії (керівник В. Г. Ємельянов). Впродовж 1971-73 рр. навчався на факультеті графіки Московського заочного народного університету мистецтв. У 1973 р. закінчив Гоцанську заочну середню школу, в 1992 р. – Міжнародну школу церковної архітектури при Міжгалузевому інституті підвищення кваліфікації і перепідготовки кадрів Львівського політехнічного інституту.

Від 1977 до 1990 р. проходив службу в органах внутрішніх справ. Зокрема впродовж 1977-79 рр. – в Одеському міському відділі міліції (у цей час неодноразово відвідував тамтешні Художній музей, Музей західного і східного мистецтва та Археологічний музей АН УРСР, які охороняв), 1979-90 рр. – у Гоцанському РВВС. Паралельно (в 1983-86 рр.) обіймав посади викладача художнього відділу та завідувача відділу образотворчого мистецтва Гоцанської державної школи мистецтв. Двічі брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (1986 р.). У 1990-93 рр. – директор Гоцанської художньої школи Рівненського центру «Середовище», директор малого підприємства «Садиба Валецьких» (сmt Гоца) цього ж центру. За фінансової підтримки Комітету у справах науки і техніки при Кабінеті Міністрів України у складі групи фахівців досліджував ікони Волині, що зберігаються в українських музеях (1994 р.). Відтоді досліджує традиційний волинський іконопис з метою його відродження. В 1994-99 рр. реконструював ікону «Богородиця Одигітрія» (XIII ст.) із церкви с. Дорогобужа, що зайняла затим своє місце у Свято-Покровському соборі м. Рівного. Протягом 1999-2002 рр. виконав список з ікони «Христос Пантократор з апостолами» (XV ст.) Троїцької церкви с. Річиці Зарічненського району для Свято-Покровського жіночого монастиря Гоці. У період з 1980 по 2007 р. провів 25 персональних виставок своїх робіт в Гоці, Рівному, Мирогоці (Дубенський район), Тучині, Києві, Березному, Шепетівці (Хмельницька обл.), Пляшевії (Червоноармійський, а тепер Радивилівський район), Луцьку, Москві, Сіньові. Учасник обласних, республіканських, всесоюзних, міжнародних експозицій. Зокрема Всесоюзної виставки самодіяльного образотворчого мистецтва (1981 р., м. Москва), І Республіканської виставки самодіяльної творчості працівників органів внутрішніх справ (1984 р., м. Київ), всесоюзних виставок самодіяльної творчості працівників органів внутрішніх справ (1985, 1989 рр., м. Москва), звітної виставки творів самодіяльного образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і фотографії Рівненщини «Мій край – моя Вітчизна» (1988 р., м. Київ), І Міжнародної

виставки Всесоюзного об'єднання художників і майстрів декоративно-прикладного мистецтва МВС СРСР (1989 р., м. Прага), виставки з фондів Рівненського обласного краєзнавчого музею «Прийдімо поклонімося» (2000 р., м. Рівне), виставок «Золоте сузір'я» (2005 р., м. Рівне), «Подаруй музею картину» (2007 р., м. Сарни), «Де козак, там і слава, і воля» (2008 р., м. Луцьк). Створив серії-цикли графічних робіт «Гощанські будні» (1980-90), «Будні Гощанського РВВС» (1980-90), «Село Нобель» (1984), «Воїни-інтернаціоналісти Рівненщини» (1986), «Портрети учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 р.» (1986), «Вілійські роздуми» (1988), «Тур'янська сторона» (1988), «Відгомін козацької слави» (1989), «Експонати хати-музею І. М. Гончара в малюнках» (1990). Понад 2000 творів О. Р. Лаворика зберігаються в Рівненському обласному краєзнавчому музеї, Сарненському історико-етнографічному музеї, Музеї волинської ікони м. Луцька, Національному музеї-заповіднику українського гончарства смт Опішні (Полтавська обл.), Обласному молодіжному культурно-просвітницькому центрі зі статусом музею М. Островського м. Шепетівки, приватних колекціях жителів м. Києва, громадян США, Чехії, ФРН, у зв'язку з чим він має (від 2006 р.) офіційний статус мецената. У співавторстві з А. М. Українець видав альбом «Волинська писанка» (1992).

Лауреат II Всесоюзного фестивалю народної творчості (1987 р., м. Москва), Премії ім. Г. Чубая Рівненського обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка (1992). Почесний музейник Рівненського обласного краєзнавчого музею (2006). Нагороджений знаком ВЦРПС «За досягнення у самодіяльному мистецтві» (1981). Має почесні грамоти Рівненського обласного міжсоюзного будинку самодіяльної творчості (1985), МВС СРСР (1989), інші відзнаки.

РАВЕНСЬКО